

Zaborniecký evangelik

Rok 2018 ročník 21

2

Hospodina miluji; on slyší můj hlas, moje prosby.

(Žalm 116,1)

Úvodem

Milí čtenáři,

pokud Vám chybělo svatodušní číslo našeho časopisu, máme pro Vás dobrou zprávu - nabízíme Vám číslo letní. A vůbec je celé plné dobrých zpráv – od té, že Bůh vyslyší naše modlitby, až po tu, že Ježíš je stále s námi. A že se máme pořádně na co těšit...
Vaše redakce

Biblická úvaha

Thomas Goodwin:
Jak se vypořádat s nevyslyšenou modlitbou?

Jak se tedy vypořádáme s problémem zdánlivě nevyslyšené modlitby? První na řadě je náš postoj k modlitbě. Modlili jsme se za něco bezpodmínečně a rozhodně prostě proto, že jsme to pokládali pro sebe za nejlepší? Pokud ano, nemůžeme se divit, jestliže je modlitba zamítnuta. Zneužili jsme svou výsadu. Ale pokud jsme se modlili podmíněně, a s „jestli“, tak jako Kristus, a s „ne jak já chci, ale jak ty chceš“ (viz Mt 23:39), pak to máme nechat na Božím úsudku, aby rozhodl, co je pro nás nejlepší. Potom můžeme navzdory zamítnutí modlitbu považovat za zodpovězenou.

Měli bychom také pochopit, že někdy je modlitba zbožného člověka zamítnuta

v zájmu většího dobra a že zamítnutí je položeno jako základ pro větší požehnání. Někdy vám může samotné zamítnutí zlomit srdce a přivést vás blíže k Bohu. Tak začnete zkoumat své cesty, abyste zjistili, zda není něco v nepořádku s vašimi modlitbami nebo s vaším celkovým postojem. To samo o sobě může být velkým požehnáním. Pokud se ztrátou jedné věci naučíme lépe modlit, můžeme následovně získat stovky dalších věcí. Kristus se modlil, aby ho kalich minul:

³⁹ Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: "Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš." ⁴⁰

Potom přišel k učedníkům a zastihl je v spánku. Řekl Petrovi: "To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? ⁴¹ Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Váš duch je odhodlán, ale tělo slabé." ⁴² Odešel podruhé a modlil se: "Otče můj, není-li možné, aby mne tento kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle." ⁴³

(Mt 26:39-42 CEP)

Nestalo se tak, ale to zamítnutí se stalo základem našeho spasení a cestou ke Kristově slávě.

Nakonec, musíme sledovat, jaký účinek má odmítnutí proseb na vašeho ducha. Odmítnutí vás může přimět k tomu, abyste uznali, že Bůh je ve svém jednání s vámi svatý a spravedlivý a že příčinou

odmítnutí je vaše vlastní nehodnost. Když se Pavel modlil za odstranění ostny v těle, dostalo se mu odpovědi, že Boží milost je pro něj, Pavla, dostatečná. To Pavla upokojilo (2K 12:9). Když Bohu důvěřujete, že všechno, co pro vás ustanovil, je to nejlepší, můžete mu být vděční, i když z vašeho pohledu to, co vám bylo odepřeno, by bylo lepší. Spokojíte se v té věci s Božím úsudkem. Je dobré, když můžete pokračovat v modlitbách, i když je vám odepřeno, co jste žádali. Bojte se nejvíc, když dostáváte požehnání a milujte nejvíc, když jsou vám odpírána! Žalmista si postěžoval Bohu: „*Hospodine, Bože zástupů, jak dlouho budeš dýmat hněvem při modlitbách svého lidu?*“ (Ž 80:5) Ale nepřestal se modlit, i když se zdálo, že Bůh neslyší. Takže se musíte modlit dál,

i kdybyste v tomto životě odpověď nedostali.

Dokonce i čestní lidé jsou pohnuti těmi, kteří dobře přijímají překážky a odmítnutí, protože vědí, že pyšní lidé tak nejednají. Také Bůh je pohnut takovým pokorným postojem svých dětí.

Thomas Goodwin (1600 - 1680), kongregacionalista, byl jedním z nejvyšších poradců Olivera Cromwella, který ho jmenoval prezidentem Magdaleniny koleje v Oxfordu. Od počátku svého působení byl uznáván jako „puritánský teolog velmi nadprůměrných schopností, jehož spisy vrhají na Písma mnoho světla“. **Návrat modliteb**, ze které jste si právě přečetli malou ukázkou, je Goodwinovo vrcholné dílo.

(Ukázka z knihy: **Thomas Goodwin a Benjamin Palmer – Co se děje, když se modlím?** Nakladatelství Poutníkova četba, 2003, s. 111-112)

Událo se..

24.března nás svým koncertem potěšila **skupina Only His** z Církve adventistů sedmého dne z Veselí nad Moravou.

V neděli 8. dubna 2018 navštívil sbor ČCE v Javorníku **synodní senior bratr Daniel Ženatý**. Posloužil nám kázáním při bohoslužbách, společně poobědval se staršovstvem a odpoledne ve sborovém domě přednášel na téma: *100 let ČCE – a jak dál?* Také nás pozval na oslavy 100 let ČCE do Pardubic na konci září, o posledním zářijovém víkendu.

Naši konfirmandé

Milí bratři, milé sestry, na Květnou neděli 2018 úspěšně zakončili svou konfirmační přípravu tito tři naši konfirmandé: Marek Bančák, Štěpán Haša a David Ščasný.

A při slavnostních bohoslužbách předali pomyslnou štafetu hned čtyřem dalším konfirmandům. Jsou jimi: Daniel Kománek, Alžběta Mikésková, Aneta Sťahlová a Kateřina Zrinyová. K nim se poté ještě připojil Šimon Raus. Prosíme vás: Modlete se za našich nových pět konfirmandů, aby nejen hlavou, ale také srdcem v tomto roce poznávali Pána Ježíše.

Z konfirmační slavnosti přinášíme trojí poděkování konfirmandů:

Milí rodiče, kmotři, babičky i dědečkové, děkujeme za trpělivost, kterou s námi máte a za lásku se kterou nás vychováváte. Děkujeme za čas, který nám věnujete, a také za péči, se kterou se o nás staráte. Děkujeme za vaše modlitby i za to, že nás učíte důvěřovat Bohu. Děkujeme za to, že si můžeme snít, ale i za možnost dělat chyby a hledat v nich poučení. Děkujeme za to, že tady dnes stojíme.

Milý javornický sbore,
chci vám tímto za nás konfirmandy poděkovat, že nám dáváte právo, abychom se po křtu přijatém v dětství stali účastníky i druhé svátosti - svatě večeře Páně.

Jsme vděčni Pánu Bohu, že jsme se mohli společně zamýšlet nad slovem Božím jak v nedělní škole, biblických hodinách, tak i po-kračovat v konfirmační přípravě.

Prosíme vás, abyste se i nadále za nás přimlouvali na modlitbách a připomínali nám, že máme být v životě připraveni, abychom uměli vydat počet ze své víry každému a na každém místě, kam budeme postaveni.

Víme, že máme od konfirmace odcházet s živým vědomím povinnosti, kterou Pán Bůh ukládá všem údům církve, vyznávat jeho svaté jméno a svědčit o jeho milosti zjevené v Pánu Ježíši Kristu.

Vylej, prosíme, Ducha svého v hojnosti a dej duchovní probuzení nám všem, aby celý sbor duchovně prospíval a rostl v Krista.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří nám pomáhali před konfirmací s úklidem sborového domu a kostela. Moc vám všem děkujeme.

Milý pane faráři,
děkujeme Pánu Bohu, že vedl Vaše kroky tak, že jste to zrovna Vy, s kým jsme se mohli připravovat na konfirmaci. Děkujeme za to, že jste využil každou společnou chvíli, abyste nás posunul dál. Vy jste byl vždycky perfektně připravený, kdežto my úplně ne. Když jsme Vám navrhli opékat pstruhy místo učení, ani chvíli jste nezaváhal. Když jsme Vám dali pastu do spacáku, taky jste to ustál.

Díky Vaším modlitbám za nás, nezměrné trpělivosti a víře jsme tady. Jsme tady a víme, že chceme poslouchat Pána Boha a držet se Ježíše Krista.

Děkujeme Vaší manželce, že je tak trpělivá a nevadilo jí, že jste s námi trávil i čas navíc.

Nově konfirmovaní radí nastupujícím konfirmandům:

Milí konfirmandi, rádi bychom vám dali pár rad do nadcházejícího roku: Určitě se začnete učit dříve, než tři týdny před zkouškou. Nezdružujte se hraním fotbálku a ukecáváním pana faráře o volnou hodinu, Každá hodina se vám bude hodit. Nevybavujte si škaredé verše v Bibli, abyste nedopadli jako jeden z nás. Jeďte na víkendovku. Užijete si plno srandy a zábavy. Nezkoušejte na víkendovce na pana faráře vymyslet a provést žádnou odplatu, protože na to doplatíte. V konfirmačním poslouchejte pana faráře, nakonec se vždycky ukázalo, že má pravdu.

Slovo kurátora:

Milý sbore, milí konfirmandé, když minulý rok na NG festivalu se nesla chvála nad Javornickým hřištěm od skupiny Lamačské chvály – Ježíš je můj Pán, tak bylo zvláštní a zároveň úžasné, jak náš Pán může být kreativní a dokáže si využít i tyto prostory naší vesnice a možnosti našich mladých lidí. Použít jejich celý život pro službu, či jim dát jinou cestičku k Sobě.

Letos jste ke konfirmaci přišli tři kluci – tři budoucí chlapi, jako jsou v dějinách tři králové, nebo tři služebníci, co měli každý hospodařit se svěřenými hřivnami. Ty hřivny neměly být zakopány, ale tyto hřivny byly určeny, aby se rozmnožovaly zásluhou Pánem vybraných služebníků.

Jako jste Vy, nastávající muži, schopní, silní, složili zkoušku z církevních vědomostí, tak Vaši rodiče prošli zkouškou trpělivosti a starostí o tuto událost. A toto jsou počáteční dary, které máte dále udržovat a rozmnožovat. To je pro Vás velký úkol a závazek, abyste rostli v opravdové chlapy, muže víry, co nesou tuto zvěst ve svém okolí, rodině či škole, nebo na tom hřišti. Prostě všude tam, kam Vás Pán pošle.

A tak Vám přeji do života, aby to byla taká „brnkačka“ i ve Vašem dalším životě s naším Pánem, abyste s ním věrně šli celým životem, byli mu věrní a děkovali za vše, co Vám ve Vašem životě připraví. Toto Vám ze srdce upřímně přeji a s celým sborem Vám vyprošujeme požehnání pro další cestu víry. Bůh Vám žehnej.

Návštěva Anglie

Na konci dubna jsem se svým kamarádem a kolegou, bratrem Jaroslavem Kernalem z Prahy, odletěl do Anglie na třídenní teologickou / pastorální konferenci Banner of Truth. Je to společenství protestantských kazatelů. A že nás nebylo zrovna málo! Celkem 300 bratrů z různých koutů světa (namátkou: Pákistán, Indie, Austrálie, Nigérie, Chile, státy Evropy, ale samozřejmě nejvíce zastoupená byla Velká Británie).

Tři dny naplněné přednáškami, diskuzemi, vzájemným poznáváním u dobrého jídla a (celkem) dobré kávy. Úvodní kázání pronesl baptistický kazatel (86 let) na Sk 16:14. Nepamatuji se, kdy naposledy mě kázání vzalo tak u srdce! Další kázání / přednášky byly ale také velmi hutné a inspirativní (například historické přednášky o slavných anglických kazatelích: Charles Spurgeon, John Bunyan). Ale přednášky si může člověk shlédnout i na webu, kvůli tomu nemusí „trajdat“ do Anglie. Proto za vůbec nejcenější pokládám vzájemné rozhovory s dalšími kazateli o radostech a strastech – osobních, sborových i společenských. Bylo to pro mě velmi poučné. Mé zjištění: Ať jsme, kde jsme, jsme na tom všichni dost podobně ☺ A když jsem jim vyprávěl o našem sboru, nejčastější slovo, které zaznívalo, bylo: *Megachurch!* (= megasbor!) Nechtěli věřit, že v našem sboru chodí cca 120 lidí na bohoslužby. Vždyť Česká republika je přece vyhlášený ateistický stát!

Samozřejmě největší dík patří nebeskému Otci, že v posledku díky němu naše letadlo vždycky přistálo tam, kde mělo. A pak br. Kernalovi (vzpomeňte si: kázal a přednášel u nás v dubnu 2017), který celý tento náš „výlet“ financoval ze svého (byl jsem jeho hostem se vším všudy).

A dvě perličky na závěr:

1) Moc jsem se chtěl seznámit s africkými kazateli. Tak jsem si při obědě jednoho mladého černošského kazatele vyhlédl. Přisedl jsem si k němu, on se mě hned zeptal, odkud jsem. Já jsem mu rychle vysvětlil, kde se nachází Javorník. A s velikým očekáváním jsem se ho na oplátku zeptal, odkud přijíždí on. A bratr odpověděl: *Z Londýna* ☺

2) Jeden indický kazatel mě pozval jako misionáře k nim, do Indie. Že prý musím přijet, misionářů je tam potřeba. A já jsem si vzpomněl, že přesně tuto touhu jsem v sobě měl v 19 letech – kázat Krista v Indii. Teď ale vím, že člověk nemusí odjíždět do nejzapadlejších oblastí světa, aby byl Pánu Bohu užitečný. Stačí, když je tam, kde právě je...

Petr Kulík

Dvě vydařené akce mládeže

Tou první „akcí“ byly mládežnické bohoslužby, které proběhly v neděli 15.4. Pro mě je skutečně zážitek připravovat spolu s mládežníky nedělní bohoslužby. Proč? Ze dvou důvodů: Protože naši mládežníci mají dvě „Pé“: Jsou **pečliví** a **pokorní**. Znam v církvi pečlivé, ale namyšlené a pyšné mládežníky, kteří si nikým nenechají poradit (ani farářem!) a všechno si připraví, jak se jim zrovna líbí. A naopak znám i ty pokorné, kteří ovšem nejsou ochotni vynaložit svou sílu a čas k tomu, aby se na společné dílo pořádně připravili. Ale naši mládežníci mají – díky Bohu! – obě dvě „Pé“: **Pečlivost** i **pokoru**. A tak si připravili několik chval, ale také modlitby a čtení z Písma. A já jsem vnímal s vděčností, že starší bratři a sestry byli povzbuzení. A někteří se dokonce při vycházení z kostela ptali: „A kdy to bude příště?“

A tou druhou akcí mám na mysli společné setkání mládeže na naší sborové zahradě (11.5.) Bylo nás opravdu hodně – přes třicet. K našim javornickým evangelíkům se

připojili mládežníci z CB Hodonín, z CASD Veselí nad Moravou a ještě i další mladí lidé. Tito všichni ten večer tak trochu plánovali NG fest, který by měl letos proběhnout v sobotu 27. 8. Společně jsme ale také hráli hry, grilovali, opékali, jedli a pili, povídali jsme si, četli jsme z Písma a chválili Hospodina. Mě osobně to velmi povzbudilo: Že se lidé z různých křesťanských tradic mají navzájem rádi a snaží se jedni druhým porozumět a dokážou společně plánovat. A navíc: Měl jsem ten večer pocit, že jsem o 10-15 let mladší ☺

Petr Kulík

Biblická stezka - Letovice 5.5.2018

Přestože KOBS se toto pololetí fakticky nescházeli, na **Biblickou stezku** jsme nakonec i letos vyrazili, a to v počtu 1+1, tedy 1 hlídka (Marek Machovčák, Matěj Malečik, Ondřej Grepl) a 1 vedoucí. Měli jsme to tentokrát nejdál. Zvolili jsme cestu vlakem, stejně jako ostatní. Ale až nazpátek jsme si užili společnou jízdu s Brňáky a Kyjováky.

Letovičtí nás hostili ve svých úžasných sborových prostorách. Kromě kruhové vstupní haly, kde jsme se scházeli k jídlu, jsme měli k dispozici velký sál pro duchovní program, zahradu pro hry, prostorné sociálky i klubovny na spaní. (Je vidět, že ve sboru se koná spousta různých aktivit, včetně nízkoprahové klubu.) V programu nechybělo čtení Bible, svědectví, modlitby, promítání filmu. A ráno nás rozmazlovali výborným presem a děti mléčnou pěnou...

Na vlastní závod jsme do lesa jeli auty. Terén byl členitý a neumožňoval se rychle pohybovat jinak než po cestách. Což pro nás byla velká nevýhoda. Znamenalo to, že se na celkovém výsledku méně projeví schopnost orientace v terénu a víc vliv znalostí. Naše hlídka zvládla v limitu 3 hodin oběhnout neuvěřitelných 19 stanovišť z dvaceti. Ovšem stejný „kousek“ se povedl i kyjovským. Bodů však měli víc... Takže výsledek stejný jako loni – krásné 2. místo. Jenže letos bylo méně hlídek na Stezku a více Pěšinek, do finále tedy postoupila jen hlídka z 1. místa. Jsou fakt dobří! Ale jednou, jednou je porazíme!

Byl to krásný, pestrý, bohatý zážitek a magnetka na ledničce, kterou všechny děcka dostaly, nám pořád připomíná:

„Bud' silný a odvážný, vždyť já jsem ti stále po boku.“ (Jozue 1,6)

Světlana Greplová

V období od minulého čísla se konaly tyto sbírky:

18.2.- sbírka na tisk a jinou publikační činnost 5 145 Kč

18.3. - postní sbírka na uprchlický tábor 9 570 Kč

1.4.- sbírka Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty 14 340 Kč

20.5. - sbírka pro Diakonii 8 160 Kč

20.-21.4 - Sběrka darů Jeronýmovy jednoty 2018 39 850 Kč

Všem dárcům děkujeme!!!

Pastorálka v Javorníku

Dne 14. 5. proběhla v našem sborovém domě pastorální konference. Zúčastnilo se jí 20 farářů a farářek z našeho seniorátu. Kázáním nám tentokrát posloužil br. farář Leoš Mach (Prusinovice). Hlavním hostem byl br. farář Ondřej Macek (Nosislav), který nám přednášel o Dietrichu Bonhoefferovi a o evangelické zbožnosti. Nebyla to jen akademická přednáška. Bratr Macek nás spíše vyzýval a snažil se nás motivovat, abychom se (právě my, kteří stojíme v čele našich sborů!) cvičili ve zbožnosti. Pastorálky se zúčastnila také s. Greplová. O přestávce jsme se si prohlédli kostel, neboť někteří noví kolegové, kteří slouží v našem seniorátu teprve krátkou dobu, v javornickém kostele ještě nikdy nebyli. Na závěr bych chtěl poděkovat za přípravu pohoštění všem bratrům a sestřám, kteří se na ní podíleli. Zvlášť ovšem sestřám Anně Grabcové a Ivaně Kománkové, které na sebe vzaly nelehký úděl obsluhy.

Petr Kulík

Zasažení prostotou: Návštěva turistů z Uherského Hradiště a okolí

Ve středu 23.5. navštívilo cca 50 turistů z UH náš javornický kostel. Původní plán zněl: „*Za 15 minut si prohlédneme váš kostel a hned zase půjdeme.*“ Nestalo se – a já jsem za to velmi vděčný. Jen 15 minut mě nechali povídat o historii našeho sboru a kostela, o naší zbožnosti, o naší církvi. A pak se začali ptát. Jsem zvyklý z těchto setkání na 3-5 otázek. Většinou to pak vedoucí zájezdu zarazí. Ale tentokrát to nikdo nezarazil. A já jsem zodpověděl cca 30 dotazů, které se týkaly mé osoby, našich budov, rozdílů mezi evangelíky a katolíky, večere Páně, zpovědi, všeobecného kněžství, pohřbu, varhan, křtů, Písma, Pána Ježíše... Poté si turisté prohlédli celý náš kostel a já jsem dál odpovídal dotazy jednotlivců. Vždycky mě potěší, když se najdou lidé, kteří o naší evangelické tradici nevědí zhora nic – ale to, co se dozví, jim přijde velmi inspirativní a hluboké. Jsou najednou zasaženi prostotou našeho kostela a jednoduchostí naší zbožnosti. Kéž by s těmito lidmi dál Bůh pracoval! *Petr Kulík*

Seniorátní Evangelická Neděle

na téma „S kalichem a Biblí ve znaku“ začala slavnostními bohoslužbami se zpívanou luterskou liturgií (je pomalejší, texty dlouho „doznívají“), zvěstným oslovujícím kázáním našeho seniora Petra Pivoňky a vysluhováním svaté Večeře Páně. Děti mezitím hledaly poklad a našly, stejně jako král Jóšiaš, starou Bibli. A dověděly se, proč je důležité ji číst. Protože k nám skrze ni mluví Pán Bůh sám.

Přednáška Marka Lukáška o vývoji v chápání a slavení Večeře Páně za sto let existence ČCE jistě byla zajímavá a těším se, že si ji poslechnu, už je na webových stránkách seniorátu.

My jsme si ale nenechali ujít zpívání dětí s Evou Ježíkovou. Ta úžasným způsobem učí děti zpívat písně z EZ. Třeba staré bratrské písně nebo ženevské žalmy...

S takovým nadšením, že si je děti ještě dlouho pobrukují. Když děti pořád zpívají jen s kytarou, jak mají potom přijít na chuť písničkám ze zpěvníku? A jak mají „přijít na chuť“ našim bohoslužbám?

S nacvičeným 81. žalmem pak děti vystoupily jako „předskokani“ na koncertu Slávka Kleandra. Ten má velkou zásluhu na tom, že jsme mnozí vzali na milost žalmy z Ekumenického překladu. Zpívá je stále skvěle a všechny z paměti!

Mě nakonec nejvíc zaujala dílna s provokativním názvem Cirkus jako prostředek k rozvoji. To má být vtip? Ale tady nejde o perfektní předvádění cirkusových čísel několika protagonisty. Jde o zapojení „veřejnosti“. Totiž o to, že při zkoušení něčeho

nového, třeba balancování nebo triků s míčky (ani se tomu nedá říct žonglování) se vytvářejí, obnovují nebo prohlubují nová spojení v mozku. Zkrátka jde o úžasný trénink mozku dětí s ADHD, seniorů ale i všech ostatních.

Světlana Greplová

Záznamy ze SENu najdete na webu: <https://msen.wordpress.com/>

Vltava 2018

Tak to máme za sebou... To neříkám s úlevou, ale naopak s jistou dávkou nostalgie. Bylo nám všem totiž na Vltavě velmi dobře. Tuto krásnou a tekoucí řeku (žádný olej!) jsme sjížděli z Vyššího Brodu. Propluli jsme Českým Krumlovem (který by si už možná zasloužil

přejmenovat na Čínský...) A polovina všech účastníků plula ještě v neděli dopoledne dál za Krumlov. Ta druhá polovina si prohlédla město.

Popasovali jsme se v mnoha jezy: Někdy úspěšně, jindy méně úspěšně. Viděli jsme krásnou přírodu. A když zbyl čas, pak jsme se (hlavně my, duchem mladí) navzájem potápěli, stříkali po sobě pádly vodu, najížděli jsme si vzájemně na loď. Já sám, než jsem vůbec stačil vkročit do loďky, jsem za sebou zaslechl naše mládežníky: *Farář pude první* (čili pod vodu :-)) A skoro to tak dopadlo.

V kempu jsme se měli opravdu dobře. Jídlo, pití... všechno bylo společné! Společně jsme se také scházeli k ranním a večerním pobožnostem, které pokaždé vedl někdo jiný. Naslouchali jsme Božímu slovu, modlili jsme se a zpívali jsme Pánu Bohu z vděčnosti.

A teď několik *nej*...

Nejlepší jídlo: klobásky a slanina z Maďarska. Tofu a naklíčená semínka jsme nechali doma.

Nejhorší jídlo: to byste nevěřili, ale jeden trouba tam vařil těstoviny a místo vody nalil do ešusu režnou! A ještě to „jídlo“ nutil míchat svého (pomalu odpadajícího) syna - dokud mu nedošlo, jak veliké kulinářské chyby se dopustil!

Největší šéf: Pavel Kománek ml., který měl letošní výpravu „na triku“. Vedl to skvěle, byl rozhodný a udatný - a my všichni jsme mu za to vděční.

Největší smolař: Dan Dermíšek. O své boty přišel po prvních pěti minutách na vodě, při sjíždění prvního jezu.

Nejmladší vodák: Martínek Lajza (3 roky), který se statečně plavil se svým tátou a bratrem v jedné lodi a zpíval pořád dokola: Jožin z bažin...

Nejtrpělivější vodáci: Pavel Pavlinec a Radek Zeman, kteří pečovali o své (někdy!) bázlivé dcery na rozbouřených vodách...

Nejsilnější vodačky: Soňa Sovišová a Eliška Zemanová nasbíraly tuny šišek na oheň.

Nejospalejší vodák: Mireček Lajza. Vstával jako úplně poslední ze všech. (Prý to má po mámě ☺)

Nejhlučnější vodáci: všichni chlapi – v noci i nad ránem... Tolik dřeva v noci pořežali, že do toho kempu musíme jet ještě příští rok, abychom to všechno spálili ☺

Nejčistotnější vodáci: rodina Kománkova, rodina Rausova (abych zmínil alespoň některé)... Pavel Raus, když si kávou polil hrnek, pečlivě si jej kolem dokola utřel hadříkem. Holt v divočině se projeví i to, jak je kdo z nás pořádný... Nepřál bych vám vidět prostředí kolem našich stanů...

Nejlepší řečník: Mirek Lajza, který nám všem na závěr poděkoval, že zase po roce mohl vidět naše ksichty. (V tu chvíli se mu totiž nevybavilo prosté slovo „tvář“.)

A největší „borec“: náš nebeský Otec, který od nás za celou dobu neodtáhl svou ochrannou ruku. Díky Němu jsme směli prožít tři nádherné dny a bezpečně se také vrátit domů.

Petr Kulík

Tři svatby a jeden křest

Od začátku roku 2018 v našem sboru proběhly 3 svatby a 1 křest. Oddáni byli: Jaroslav Špác a Hana Zrinyová; Vojtěch Rumíšek a Klára Horáková; Samuel Kománek a Kateřina Vymazalová. A pokřtěna byla Zuzanka, dcera Jana a Kateřiny Šálkových.

Jsmo Bohu vděční za to, že se v našem sboru čas od času odehrávají i tyto radostné a zásadní okamžiky.

A vyprošujeme u našeho Pána pro všechny jmenované jeho požehnání.

3.června nás navštívili bratři a sestry z pěveckého sboru z **CB Stará Turá**, potěšili nás svým zpěvem a br. Jurčo posloužil kázáním.

1	2	3	4
		Pojďte za mnou!	
5	6	7	8
Neříkejte něm pravdu spravedlivě, ale vyhrávejte.		S božím královstvím je to jako káždý...	
9	10	11	12
Nebój se, ale věř!		Za koho máš pa- kádáš vyř?	
13	14	15	16
17	18	19	20
Ne co jsi, ale co ty chceš.		Což, ale! Temu kocabachník!	

Ahoj děčka,

vy jste prý byli na školním výletě? Jak jste se tam měli? Co jste tam zažili? Jako bych vás slyšela. Jeden mluví o dinosaurech, druhý o opicích, jiný o kině a další o zmrzlině. Každý říká něco jiného. Byli jste opravdu na tom stejném výletě?

S evangeliem, s dobrou zprávou o Ježíši, je to zrovna tak. Ale vy to už víte. Nenachytám vás už, když budu chtít, abyste v Bibli našli Evangelium. Už víte, že je jich víc. Letos jsme si v nedělnice vyprávěli příběhy ze tří z nich:

Marek psal lidem, kteří se radovali z Ježíšova vkříšení a věděli, o čem učil. Ale on jim potřeboval vyprávět celý Ježíšův příběh, celou jeho cestu.

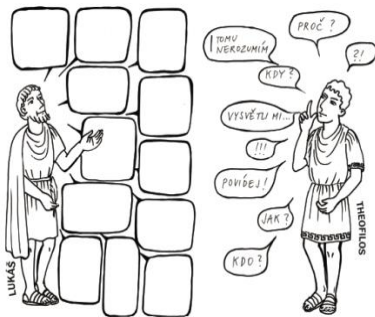
Matouš psal lidem, kteří vyrostli jako Židé a dobře znali Zákon a Proroky (naš Starý zákon). Vysvětluje je a ukazuje, že tomu, co říkali proroci, je potřeba rozumět jinak, nově.

Lukáš psal lidem, kteří vyrostli jako Řekové. Odpovídá na otázky a starosti vzdělaného Theofila. Zdůrazňuje, že kdo patří Kristu, má se také starat o druhé kolem sebe.

Už ty příběhy znáte, už ty bubliny nejsou prázdné. Každý z evangelistů napsal něco jiného, ale všichni chtěli po svém říct:

**Ježíš je s vámi, ať zrovna prožíváte cokoli...
A to dokonce i o prázdninách !!**

A na závěr ještě vzkaz od Lukáše. Pozor, jsou to řecká písmenka! A hlavně pozor na dvojhlásky! Pokud si nevíte rady, pomoc hledejte na faře. Všichni faráři se učí řecky, aby mohli číst ta čtyři evangelia v původním jazyku.

Κριστοουμ Νανεβεουστοουπειμ το νεσκουθζιλο,
πο πραζδιναχ ουαμ ζασε ποουιμ, ιακ το βυλο δαλ.
Ουασ Λουκασ

Čeká nás..

24. června v 15 hodin se sejdeme na farské zahradě.

Pro děti budou připraveny úkoly, které jim hravou formou připomenou některé z úloh probíraných letos v neděle, pro dospělé prostor k rozhovorům, pro všechny zpívání, grilování berana a další dobroty.

Tak přijďte, ať to zvládneme sníst!

1. července můžete přispět na sbírku pro středisko Diakonie ČCE, hospic Citadela ve Valašském Meziříčí.

Citadela poskytuje specializovanou paliativní péči nevyлéčitelně nemocným a umírajícím lidem a sociální pobytové služby osobám, které pozbyly schopnost se samy o sebe postarat. Náš seniorát je partnerským sborem Citadely, proto je chceme podpořit - jak modlitbami, tak vyhlášenou seniorátní sbírkou.

1. - 6. července - Evangelický letní dětský tábor – na Ranchi Rovná

Letos bude zahájena velká akce – důkladná **oprava lavic** v kostele, kterou bude provádět odborný restaurátor. Bude probíhat po částech tak, že vždy jeden blok lavic se odveze do dílny a vrátí se za 3-4 měsíce. Vzhledem k náročnosti na čas i na peníze bude probíhat i v dalších letech.

Volební období současného staršovstva na konci letošního roku končí. Na podzim nás čekají **volby nového staršovstva**. V tomto měsíci máte všichni možnost se vyjádřit, koho byste chtěli v novém staršovstvu mít. Takto s předstihem prosíme o Vaše návrhy, abychom stihli s navrženými jejich kandidaturu probrat a získat jejich souhlas.

Letos budeme slavit **100 let od vzniku naší církve**.

Celocírkevní oslavy proběhnou 27. - 30. září v Pardubicích.

K tomuto výročí byly vytvořeny webové stránky www.100letcce.cz,

kde se postupně objevují různé informace a dokumenty k tomuto výročí.

Každý týden až do slavnostního celocírkevního setkání poslední zářijový víkend také můžete sledovat novou zajímavost ze života naší církve na adrese www.39plus1.cz.

Zveme vás na:

24. 6. 2018 od 15.00 h
společné odpoledne
na farské zahradě
pro všechny generace
- grilování, zpívání,
program pro děti

24. července 2018
tradiční koncert
Javornických smyčců

28. 7. 2018 od 16.00 h
(nejen) **hudební**
festival NG fest

23. září 2018 – **zájezd** do sboru ČCE Huslenky

Celocírkevní oslavy **100 let od vzniku naší církve**
27. - 30. září 2018 v Pardubicích.

Javornický evangelík- sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou, 69674 Javorník 111, <http://cce-javornik.estranky.cz>, e-mail: cce.javornik@gmail.com, redakce: Petr Kulík, Světlana Greplová, Luděk Mikáč. Vychází 4x ročně Bankovní spojení: 1444717349/0800